

The Hidden Splendor #18 vraag 1

Binnenin je zit god verborgen.

21 maart 1987 in het Gautama de Boeddha auditorium.

Vraag 1

GELIEFDE OSHO,

TOEN U SPRAK OVER DE ULTIEME DOOD VAN DEZE WERELD, KWAM IK PLOTSELING IN AANRAKING MET EEN INTENS ALLEENZIJN, EN DEZE STEM IN MIJ ZEI: "ONTHOUDT: ELK GEGEVEN MOMENT, HERINNER DAT JE ALLEEN BENT." MIJN GELIEFDE MEESTER, ZULT U, NA UW DOOD, OP EEN MYSTERIEUZE WIJZE NOG MET ONS ZWERVEND BEWUSTZIJN IN CONTACT ZIJN?

Prem Amiyo, alleen zijn is de ultieme werkelijkheid. We komen alleen, we gaan alleen; en tussen deze twee perioden van alleen zijn creëren we allerlei soorten relaties en gevechten, enkel om onszelf te bedriegen – omdat we ook in het leven alleen blijven. Maar alleen zijn is niet iets om verdrietig over te zijn: het is iets om je over te verheugen. Er zijn twee woorden – het woordenboek zal zeggen dat ze dezelfde betekenis hebben, maar de existentie geeft hen geheel tegenstrijdige betekenissen. Het ene woord is eenzaamheid en het andere woord is alleen zijn. Ze zijn niet synoniem.

Eenzaamheid is een negatieve staat, zoals duisternis. Eenzaamheid betekent dat je iemand mist; je bent leeg, en je bent bang in dit uitgestrekte universum. Alleen zijn heeft een totaal verschillende betekenis: het betekent niet dat je iemand mist, het betekent dat je jezelf hebt gevonden. Het is absoluut positief.

Bij het vinden van jezelf, vind je de betekenis van het leven, het belang van het leven, de vreugde van het leven, de grootsheid van het leven.

Het vinden van jezelf is het grootste gebeuren in het leven van de mens, en dit vinden is enkel mogelijk als je alleen bent. Als je bewustzijn door niets in beslag wordt genomen, door niemand, als je bewustzijn volkomen leeg is – in die leegte, in dit niets zijnde, voltrekt zich een wonder. En dat wonder is de fundering van alle religies.

Het wonder is: als er niets anders in je bewustzijn is om bewust van te zijn, wendt het bewustzijn zich naar zichzelf. Het wordt een cirkel. Geen hindernis vindend, geen voorwerp vindend, komt het terug naar de bron. En op het moment dat de cirkel compleet is, ben je niet langer een gewoon menselijk wezen; je bent een deel geworden van de goddelijkheid die de existentie omgeeft. Je bent niet langer jezelf; je bent deel van het hele universum – je hartslag is nu de hartslag van het universum zelf.

Dit is de ervaring die de mystici heel hun leven, gedurende alle eeuwen, hebben gezocht. Er is geen andere ervaring die meer extatisch, meer gelukkig is. Deze ervaring verandert je hele zicht: waar gewoonlijk duisternis was, daar is nu licht; waar vroeger ellende was, daar is nu geluk; waar eerder boosheid, haat, hebzucht en jaloezie was, daar is nu enkel een mooie bloem van liefde.

Al de energie die verspild werd in negatieve emoties wordt niet langer verspild; het neemt een positieve en creatieve wending. Aan de ene kant ben je niet langer je oude zelf; aan de andere kant ben je voor de eerste keer je authentieke zelf. Het oude is voorbij, het nieuwe is gearriveerd. Het oude was dood; het nieuwe behoort bij de eeuwigheid, het nieuwe behoort tot het onsterfelijke.

Het is vanwege deze ervaring dat de zieners van de UPANISHADEN de mens verklaarden als amritasya putrah – "zonen en dochters van onsterfelijke."

Tenzij je jezelf als eeuwige wezens herkent, een deel van het geheel, zul je bang blijven voor de dood. De angst voor de dood is eenvoudig omdat je niet bewust bent van je eeuwige bron van leven. Als eenmaal de eeuwigheid van je wezen is gerealiseerd, blijkt de dood de grootste leugen in het bestaan.

Dood had nooit plaats, heeft nooit plaats, zal nooit plaats hebben, omdat wat is, altijd blijft – in verschillende vormen, op verschillende niveaus, maar er is geen onderbreking.

Eeuwigheid in het verleden en eeuwigheid in de toekomst behoren je beiden toe. En het tegenwoordige moment is het ontmoetingspunt van twee eeuwigheden: een die naar het verleden gaat, een die naar de toekomst gaat.

Amiyo, je vraagt: "Toen U sprak over de ultieme dood van deze wereld, kwam ik plotseling in aanraking met een intens alleen zijn, en deze stem in mij zei, 'Onthoudt: elk gegeven moment, herinner dat je alleen bent.'" De herinnering moet niet alleen van de mind zijn; ook elk vezel van je wezen, ook elke cel van het lichaam moet dit herinneren – niet als een woord, maar als een intens gevoel. Het woord zonde is door het Christendom bedorven – ze hebben het een verkeerde betekenis gegeven. Haar originele betekenis is vergeetachtigheid. Jezelf vergeten is de enige zonde die er is, en jezelf herinneren is de enige deugd.

Gautama de Boeddha benadrukte gedurende tweeënveertig jaar constant een enkel woord, in de ochtend en in de avond; het woord is sammasati – het betekent "juiste herinnering."

Je onthoudt veel dingen – je kunt een ENCYCLOPEDIË worden; je mind is in staat om alle bibliotheken van de wereld te onthouden – maar dat is niet de juiste herinnering.

Er is maar een juiste herinnering – het moment dat je jezelf herinnert.

Gautama de Boeddha gebruikte om zijn punt te illustreren het oude verhaal van de leeuw die van de ene heuvel naar de andere sprong, en tussen die twee heuvels liep een grote kudde schapen. De leeuw was zwanger, en terwijl ze sprong werd het leeuwje geboren. Hij viel midden in de kudde van de schapen, werd groot gebracht door de schapen, en geloofde vanzelf dat ook hij een schaap was. Het was een beetje vreemd omdat hij zo groot was, zo anders – maar misschien was hij gewoon een gril van de natuur.... Hij was vegetariër.

Hij groeide op, en op een dag kwam een oude leeuw die op zoek was naar voedsel dicht bij de kudde schapen – en hij kon zijn ogen niet geloven. Te midden van de schapen was daar een jonge leeuw in al zijn glorie, en de schapen waren niet bang. Hij vergat omtrent zijn voedsel; hij rende de kudde achterna... en het werd steeds raadselachtiger, want de jonge leeuw rende ook met de schapen mee. Uiteindelijk kreeg hij de jonge leeuw te pakken. Hij huilde en schreeuwde en zei tegen de oude leeuw: "Alstublieft, laat me met de kudde meegaan!"

Maar de oude leeuw sleepte hem naar het nabij gelegen meer – een stil meer zonder rimpels, het was net een heldere spiegel – en de oude leeuw dwong hem om zijn weerspiegeling te zien in het meer, en ook de reflectie van de oude leeuw. Er was een plotselinge transformatie. Op het moment dat de jonge leeuw zag wie hij was, kwam er een groot gebrul – het hele dal echode de brul van de jonge leeuw. Hij had nog nooit eerder gebruld want hij had nooit gedacht dat hij iets anders was dan een schaap. De oude leeuw zei: "Mijn werk is gedaan; nu is het aan jou. Wil je terug naar je oude kudde?"

De jonge leeuw lachte. Hij zei; "Vergeef me, ik was volkomen vergeten wie ik ben. En ik ben u onmetelijk dankbaar dat u me hielp te herinneren."

Gautama de Boeddha zei dan steeds: "De functie van de Meester is je te helpen herinneren wie je bent." Je bent geen deel van de aardse wereld; je thuis is het huis van het goddelijke zijn. Je bent verloren geraakt door vergeetachtigheid; je hebt vergeten dat binnenin je God verborgen zit. Je kijkt nooit binnenin – omdat iedereen naar buiten kijkt, ga je ook steeds door met naar buiten kijken. Het alleen zijn is een grote gelegenheid, een zegening, want in je alleen zijn moet je wel bij jezelf terecht komen en je voor de eerste keer herinneren wie je bent. Het weten dat je deel bent van de goddelijke existentie is het vrij worden van de dood, vrij van ellende, vrij van bezorgdheid; vrij van alles wat een nachtmerrie voor je was gedurende vele, vele levens.

Amiyo, het was goed dat je bewust werd van een intens alleen zijn – raak het niet kwijt; wees steeds meer geconcentreerd in je intense alleen zijn. Dat is wat meditatie is: geconcentreerd raken in het eigen alleen zijn. Het alleen zijn moet zo zuiver zijn dat zelfs geen gedachte, zelfs geen gevoel, het verstoort. Op het moment dat je alleen zijn volkomen is, zal je ervaring ervan je verlichting worden. Verlichting is niet iets dat van buiten komt; het is iets dat binnenin je groeit.

Jezelf vergeten is de enige zonde. En jezelf herinneren, in zijn uiterste schoonheid, is de enige deugd, de enige religie. Je hoeft geen Hindoe te zijn, je hoeft geen Mohammedaan te zijn, je hoeft geen Christen te zijn – alles wat je nodig hebt om religieus te zijn is jezelf zijn.

Het is onmetelijk goed dat in je hele wezen deze woorden weerklonken: “Onthoudt: elk gegeven moment, herinner dat je alleen bent.” Je vraagt ook: “Mijn geliefde Meester, zult U, na onze dood, nog op een of andere mysterieuze wijze met ons zwerfend bewustzijn zijn?”

We zijn niet gescheiden, zelfs nu niet – niemand is buiten gesloten; het hele bestaan is een organische eenheid. Het idee van gescheidenheid is vanwege onze vergeetachtigheid. Het is bijna alsof elk blad van de boom begon te denken dat het apart is, gescheiden van de andere bladeren... maar diep van binnen worden ze allen gevoed door dezelfde wortels. De bladeren mogen velen zijn; het is een boom. Het is een existentie; de manifestaties kunnen veelvuldig zijn.

Ik ben nu op dit moment met je. Ik ben altijd met je geweest, en ik zal in eeuwigheid met je zijn – er is geen andere manier. Als je jezelf kent, wordt een ding absoluut helder: geen mens is een eiland – we zijn een continent, een onmetelijk continent, een oneindig bestaan zonder enige grenzen. Hetzelfde leven stroomt door allen, dezelfde liefde vult elk hart, dezelfde vreugde danst in elk wezen. Enkel vanwege ons onbegrip denken we dat we gescheiden zijn.

Het idee van gescheidenheid is onze illusie.

Het idee van eenheid zal onze ervaring van de ultieme waarheid zijn.

Ik hoorde eens... er zijn zes mensen in een vliegtuig; de piloot, Gorbachev, Ronald Reagan, Rajiv Gandhi, de Katholieke Paus, en een jonge hippie. Als er iets met het vliegtuig mis is, maakt de piloot bekend dat hij een van de vijf parachutes neemt en dat ze onder elkaar uit moeten maken wie de overige vier neemt.

Gorbachev verklaart dat aangezien hij de enige hoop is voor de spreiding van het communisme, hij moet springen, en een parachute nemend springt hij uit het vliegtuig. Ronald Reagan verklaart dat hij de enige hoop is voor de verdediging van de vrije wereld tegen de spreiding van het communisme, en ook hij neemt een parachute en springt.

Dan staat Rajiv Gandhi op. “Ik ben de leider van de grootste natie en de grootste democratie van de wereld, India, en ik ben de intelligentste en jongste wereldleider; Ik moet springen.” En ook hij springt uit het vliegtuig.

Dan staat de Paus op en zegt tegen de jonge man, de hippie: “Mijn zoon, ik ben oud en heb mijn leven geleefd. Neem de laatste parachute en spring.” Maar de jonge hippie protesteert: “Vader, maak haast. Er zijn twee parachutes over, een voor ieder van ons. Doe er een aan en spring.”

“Maar hoe kan dat?” vraagt de Paus. De jongen antwoordt: “Die kerel die zei het meest intelligent en de jongste wereldleider te zijn – hij nam mijn slaapzak!”

Alleen een beetje meer intelligentie is nodig en je kunt uit je somberheid komen, de ellende, de hel waarin de hele mensheid leeft. Het geheim om uit deze hel te komen is jezelf te herinneren. En deze herinnering is mogelijk als je het denkbeeld begrijpt dat je alleen bent.

Je kunt met je vrouw of man vijftig jaar lang geleefd hebben; toch blijft met tweeën. Je vrouw is alleen, jij bent alleen. Je hebt een façade proberen te scheppen van “We zijn niet alleen,” dat “We zijn een familie,” dat “We zijn een maatschappij,” dat “We zijn een beschaving,” dat “We zijn een cultuur,” dat “We zijn een georganiseerde religie,” dat “We zijn een georganiseerde politieke partij.” Maar al deze illusies zullen je niet helpen .

Je zult moeten erkennen, hoe pijnlijk het in het begin ook lijkt, dat “Ik ben alleen en in een vreemd land.” Deze erkenning is de eerste keer pijnlijk. Het neemt al onze illusies weg – die een grote troost waren. Maar als je eenmaal de werkelijkheid hebt durven accepteren, verdwijnt de pijn. En vlak achter de pijn verborgen is de grootste zegening van de wereld: je krijgt te weten wie je bent.

Jij bent de intelligentie van het bestaan; jij bent het bewustzijn van de existentie; jij bent de ziel van de existentie. Je bent een deel van deze onmetelijke goddelijkheid die zich in duizenden vormen manifesteert; in de bomen, in de vogels, in de dieren, in menselijke wezens... maar het is hetzelfde bewustzijn in verschillende stadia van evolutie.

En degene die zichzelf herkent en voelt dat de God die hij overal in de wereld zocht in zijn eigen hart woont, bereikt het hoogste punt van de evolutie. Er is niets hoger dan dat.

Het maakt je leven voor de eerste keer zinvol, betekenisvol, religieus. Maar je zult geen Hindoe zijn, en je zult geen Christen zijn, en je zult geen Jood zijn; je zult eenvoudig religieus zijn. Door een

Hindoe, of een Mohammedaan, of een Christen, of een Jaina, of een Boeddhist te zijn, vernietig je de zuiverheid van religieusheid – het behoeft geen adjectieven.

Liefde is liefde – heb je ooit van een Hindoe liefde gehoord? Mohammedaanse liefde? Bewustzijn is bewustzijn – heb je ooit aan een Indiaas bewustzijn of een Chinees bewustzijn gedacht? Verlichting is verlichting: of het nu in een blank of donker lichaam gebeurt, of het in een jong of een oud mens plaats vindt, of het in een man of vrouw plaats vindt, het maakt geen verschil. Het is dezelfde ervaring, hetzelfde genoegen, dezelfde heerlijkheid, dezelfde geurigheid.

De enige persoon die niet intelligent is, is degene die de hele wereld rondrent op zoek naar iets, niet precies wetend wat; soms denkend dat het misschien geld is, soms denkend dat het misschien macht is, soms denkend dat het aanzien zou kunnen zijn, soms denkend dat het fatsoenlijkheid is.

De intelligente mens zoekt eerst in zijn eigen wezen voordat hij een reis begint in de buitenwereld. Dat schijnt toch eenvoudig en logisch te zijn – kijk tenminste eerst binnenin je huis voordat je overal op de wereld gaat zoeken. En zij die in zichzelf hebben gekeken hebben het gevonden, zonder enige uitzondering.

Gautama de Boeddha is geen Boeddhist. Het woord boeddha betekent eenvoudig de ontwaakte, degene die ontwaakt is uit de slaap. Mahavira, de Jaina, is geen Jain. Het woord jaina betekent eenvoudig hij die overwonnen heeft – zichzelf overwonnen.

De wereld heeft een grote revolutie nodig zodat ieder individu zijn eigen religie vindt binnenin zichzelf. Op het moment dat religies worden georganiseerd, worden ze gevaarlijk; ze worden in werkelijkheid politiek met de façade van religie. Vandaar dat al de godsdiensten van de wereld doorgaan steeds meer mensen te bekeren tot hun godsdienst. Het is de politiek van het aantal; wie het grootste aantal heeft zal het machtigste zijn.

Maar niemand schijnt geïnteresseerd te zijn om miljoenen individuen tot hun eigen zelf te brengen. Mijn werk bestaat eruit je weg te halen uit elke soort georganiseerde poging – want waarheid kan nooit georganiseerd worden. Je moet alleen op je pelgrimstocht gaan, omdat de tocht naar binnen is. Je kunt niemand meenemen. En je moet alles laten vallen wat je van anderen geleerd hebt, want al deze vooroordelen verstoren je zicht – je zult niet in staat zijn de naakte werkelijkheid van je wezen te zien. De naakte werkelijkheid van je wezen is de enige hoop op het vinden van God.

God is je naakte werkelijkheid – onversierd, zonder enig adjectief.

Het wordt niet door je lichaam bepaald, niet door je geboorte bepaald, niet door je kleur, niet door je sekse bepaald, niet bepaald door je land. Het wordt eenvoudig door niets bepaald. En het is zo dichtbij beschikbaar:

Een enkele stap naar binnen en je bent er.

Jou is duizend jaren lang verteld dat de reis naar God erg lang is. De reis is niet lang, God is niet ver weg. God is in je adem, God is in je hartslag, God is in je bloed, in je beenderen, in je merg – gewoon een enkele stap van je ogen sluiten en naar binnen in jezelf gaan.

Het kan een beetje tijd nemen want oude gewoonten zijn taai: zelfs als je de ogen sluit, zullen gedachten zich binnenin je verdringen. Deze gedachten zijn van de buitenkant, en de eenvoudige methode die al de grote zieners van de wereld hebben gevolgd is gewoon je gedachten gade slaan, gewoon een getuige zijn. Veroordeel hen niet, rechtvaardig hen niet, rationaliseer hen niet. Blijf afstandelijk, blijf onverschillig, laat hen voorbijgaan – ze zullen weggaan.

En de dag dat je mind absoluut stil is, zonder stoornis, heb je de eerste stap genomen die je naar de tempel van God brengt.

De tempel van God is gemaakt van je bewustzijn.

Je kunt daar niet heen met je vrienden, met je kinderen, met je vrouw, met je ouders.

Iedereen moet daar alleen heen gaan.

Amiyo, vergeet de ervaring niet die je is overkomen – het gevoel van intens alleen zijn en een stem die van binnen tegen je zegt: “Onthoudt: elk gegeven moment, herinner dat je alleen bent.” De dag van je glorie zal niet ver weg zijn.